

REGLUGERÐ

um skipulag á fólksflutningum með langferðabifreiðum.

1. gr.

Skipulagsnefnd fólksflutninga, sbr. 4. gr. laga nr. 29/1983, er samgönguráðherra til ráðuneytis um leyfisveitingar og önnur mál, er varða fólksflutninga á landi eftir því sem ákveðið er í reglugerð þessari eða ráðherra óskar. Nefndin skal skipuð einum fulltrúa tilnefndum af Alþýðusambandi Íslands, einum fulltrúa tilnefndum af Búnaðarfélagi Íslands, einum fulltrúa tilnefndum af Félagi hópferðaleyfishafa, tveimur fulltrúum tilnefndum af Félagi sérleyfishafa og einum fulltrúa tilnefndum af Sambandi íslenskra sveitarfélaga. Sjöunda nefndarmann skipar samgönguráðherra án tilnefningar og skal hann vera formaður. Varamenn skulu skipaðir á sama hátt.

Nefndin skal skipuð til fjögurra ára í senn. Hún kýs sér varaformann og ritara.

Umferðarmáladeild er ríkisstofnun undir yfirstjórn samgönguráðuneytisins. Deildin hefur með höndum yfirumsjón og eftirlit með framkvæmd laga um skipulag á fólksflutningum með langferðabifreiðum. Hún skal starfa í samráði og samvinnu við skipulagsnefnd fólksflutninga, undirbúa fundi nefndarinnar og annast afgreiðslu fundarályktana og annarra mála, er löggin varða. Forstöðumaður umferðamáladeildar skal ráðinn af samgönguráðherra að fengnu áliti skipulagsnefndar.

2. gr.

Sérleyfi til fólksflutninga er háð eftirgreindum skilyrðum:

- a. Að sérleyfið gildi í 5 ár á tiltekinni leið og sé óframseljanlegt.
- b. Að sérleyfið gildi fyrir ákveðinn fjölda og stærð bifreiða á viðkomandi leið.
- c. Að ferðatíðni og gjaldskrá sé samþykkt af ráðuneytinu.

Áður en samgönguráðuneytið veitir sérleyfi er því skylt að leita umsagnar skipulagsnefndar fólksflutninga um málið. Leysa má sérleyfishafa frá skilyrðum skv. a. lið, séu til þess rökstuddar ástæður að mati skipulagsnefndar fólksflutninga og ráðuneytis, sömuleiðis að endurskoða ákvæði b. og c. liðar þegar ástæða þykir til.

Nú er veitt sérleyfi fyrir ákveðna leið og er þá öðrum en þeim, er sérleyfið hefur fengið óheimilt að halda uppi fólksflutningum á leiðinni eða hluta hennar eftir föstum áætlunum. Sérleyfishafa er óheimilt að leggja niður ferðir á sérleyfisleið eða fækka þeim nema með samþykki samgönguráðuneytisins að fengnum meðmælum umferðarmáladeildar og skipulagsnefndar fólksflutninga.

Sérleyfishafi, sem haft hefur sérleyfi á ákveðinni leið skal að jafnaði sitja fyrir um endurveitingu sérleyfis á sömu leið, sæki hann um hana og hafi að undanfögnu rækt sérleyfisaksturinn vel að dómi skipulagsnefndar fólksflutninga.

Sé ekki um endurveitingu sérleyfisins að ræða hafa viðkomandi sveitarfélög forgangsrétt til sérleyfisins enda standi meirihluti sveitarstjórnar þeirra sveitarfélaga, sem sérleyfisleiðin aðallega þjónar, að umsókninni og hafi lagt fram umsókn sína sex mánuðum áður en sérleyfið fellur úr gildi.

3. gr.

Umferðarmáladeild setur sérleyfishöfum ferðaáætlanir og gjaldskrár á sérleyfisleiðum að fengnu áliti skipulagsnefndar fólksflutninga og með samþykki samgönguráðuneytis. Við gerð ferðaáætlana skal hafa hliðsjón af rökstuddum upplýsingum og tillögum frá hlutaðeigandi sveitarfélögum og viðkomandi sérleyfishöfum.

Umferðarmáladeild er skylt að gefa árlega út leiðabók í samvinnu við sérleyfishafa þar sem skipulega og skýrt er tekið fram um brottfarar- og komutíma sérleyfisbíla á öllum sérleyfisleiðum landsins, svo og upphæð fargjalda. Sérleyfishafa er skylt að fylgja áætlun um brottfarar- og komutíma.

Óski sérleyfishafi eftir breytingu á ferðaáætlun eða gjaldskrá skal hann senda umferðarmáladeild skriflega beiðni um það, sé þess nokkur kostur. Umferðarmáladeild getur breytt ferðaáætlun ef sérstök ástæða er til að áliti skipulagsnefndar fólksflutninga og/ eða viðkomandi sérleyfishafa. Seinki sérleyfisferðum eða falli þær niður af óviðráðanlegum ástæðum, skal sérleyfishafi þegar tilkynna það umferðarmáladeild og tilgreina ástæður.

Nú vill sérleyfishafi ekki hlíta ákvörðun umferðarmáladeildar um ferðaáætlun og sker þá samgönguráðherra úr, en leita skal þó áður álits skipulagsnefndar fólksflutninga. Sérleyfishafa er skylt að hlíta ákvörðuninni, þar til úrskurður ráðherra liggur fyrir.

4. gr.

Sérleyfishafa er skylt að fullnægja flutningaþörf á þeirri leið, sem sérleyfi hans tekur til, eftir því sem fram er tekið í sérleyfi hans. Þar sem fleirum en einum er veitt sérleyfi til fólksflutninga á sömu leið má ákveða, að einn þeirra eða fleiri sé aðalsérleyfishafi og ber hann eða þeir þá ábyrgð á að flutningsþörfinni sé fullnægt, en hinir hafa aðeins þann takmarkaða rétt til ferða, sem ákveðinn er í sérleyfinu.

Sérleyfishafa er ekki skylt að leggja til aukabifreið fyrir færri farþega en fimm nema farþegi hafi pantað far minnst einni klukkustund áður en áætlunarferðin hefst.

Farþega er heimilt að hafa með sér án sérstakrar greiðslu farangur allt að 20 kg að þyngd.

Sérleyfishöfum er skylt að láta afhenda farþegum kvittun með réttu verði fyrir farinu, sé þess óskað.

5. gr.

Sérleyfis- og hópferðaleyfishöfum er skylt að láta umferðarmáladeild í té upplýsingar um tölu farþega, ferðafjölda, rekstrarreikninga og annað, er máli skiptir varðandi leyfis skyldan akstur, eftir óskum umferðarmáladeildar á hverjum tíma, enda er umferðarmáladeild skylt að safna slíkum gögnum og vinna úr þeim svo að á hverjum tíma liggi fyrir sem gleggstar og áreiðanlegastar upplýsingar um fólksflutninga með sérleyfis- og hópferðabifreiðum.

Umferðarmáladeild skal veita viðtöku rökstuddum kvörtunum frá leyfishöfum, farþegum þeirra og öðrum hagsmunaaðilum, enda séu þær skriflegar.

Sé um að ræða meint brot á lögum um skipulag fólksflutninga með langferðabifreiðum eða reglugerðum, sendir umferðarmáladeild málið til viðkomandi yfirvalda.

Skyt leyfishafa, ef bifreið hans bílar, að útvega aðra í hennar stað, eftir því sem við verður komið hverju sinni.

Sérleyfishafa ber að hafa framan á bifreiðum sínum, í föstum áætlunarferðum, greinilega merkt nafn leiðar sem bifreiðin ekur.

6. gr.

Skipulagsnefnd fólksflutninga skal gera tillögur til samgönguráðherra um veitingu réttinda til hópferðaaksturs. Slík réttindi fela í sér leyfi til óreglubundinna fólksflutninga með tilteknum bifreiðum, þar sem greitt er ákveðið heildargjald fyrir þjónustu ökutækisins án tillits til nýtingar þess.

Umsækjandi um leyfi til hópferðaréttinda skal í umsókn skýra frá bifreiðakosti sínum, þ. e. fjölda, stærð, gerð, aldri og skrásetningarnúmerum þeirra bifreiða, er hann ætlar að nota til flutninganna.

Hópfararéttindi skulu hljóða á nafn eiganda bifreiðar eða bifreiða. Tilgreina skal skráningarnúmer, stærð, gerð og aldur bifreiðar. Bifreið, sem hópfararaleysi hefur verið gefið út fyrir, má eingöngu nota til fólksflutninga meðan leyfið gildir.

Við veitingu hópfararéttinda í fyrsta sinn skulu þau eigi gilda lengur en eitt ár. Heimilt er samgönguráðherra að fengnu álitum umferðarmáladeildar og skipulagsnefndar fólksflutninga að veita hópfararéttindi til fólksflutninga aðeins hluta úr ári hverju sinni.

Hópfararaleysihafar, sem hafa haft hópfararaleysi, skulu sitja fyrir um endurveitingu, sæki þeir um hana og hafa rækt starfið vel að dómi skipulagsnefndar fólksflutninga.

7. gr.

Skipulagsnefnd fólksflutninga skal við umsögn um umsóknir um hópfararéttindi gera sér grein fyrir hver sé nauðsynleg bifreiðapörf til að annast flutningapörf en varast offjölgun. Liggja fyrir rökstutt álit skipulagsnefndar fólksflutninga og umferðarmáladeildar að nauðsyn sé að ákveða hámarksfjölda bifreiða, sem fái heimild til hópfararæktsturs, er samgönguráðuneytinu heimilt að ákveða slíkt samkvæmt eftirfarandi reglum:

- a) Sérleyfishafar skulu njóta hópfararéttinda fyrir allt að þeirri tölu sæta, sem nemur sætafjölda sérleyfisins.
- b) Jafnmörgum sætum og sérleyfishafar fá hópfararéttindi fyrir skal skipt milli hópfararéttindahafa, sem ekki hafa sérleyfisréttindi.
- c) Sé þörf fyrir meiri hópfararþjónustu en um ræðir í a) og b) lið, skal samgönguráðuneytið að fengnum tillögum skipulagsnefndar fólksflutninga og umferðarmáladeildar veita hópfararéttindahöfum og sérleyfishöfum hópfararéttindi fyrir þá tölu sæta.

Samningsbundinn flutningur starfsfólks á vinnustað fyrirtækis eða með farþega að og frá flugvelli með bifreiðum, sem viðkomandi fyrirtæki á ekki sjálft, skal talin með hópfararþjónustu. Hafi sérleyfishafi þurft fleiri sæti til að veita slíka þjónustu, sem hér um ræðir, en nemur fjölda sæta í sérleyfi hans, er skylt að endurveita honum hópfararéttindi fyrir þá tölu hópfararæktsturs meðan samningurinn er í gildi. Við veitingu hópfararaleysa almennt skal jafnan fylgja þeirri reglu að þeir sitji fyrir réttindum, sem hafa hópfararæktstur að aðalatvinnu og jafnan fremur veita nýjum einstaklingum leyfi en fjölga bifreiðum í hópfararflutningum hjá þeim, sem þegar hafa rétt fyrir eina eða fleiri bifreiðar.

8. gr.

Að fengnum meðmælum skipulagsnefndar getur ráðuneytið veitt ferðafélögum, ferðaskrifstofum, afgreiðslum sérleyfishafa og viðurkenndum hópfararæktstursum leyfi til að auglýsa og starfrækja sætaferðir, þar sem seld eru einstök sæti í alla ferðina eða meginhluta hennar, þó að ekki sé um sérleyfisferðir að ræða. Gildistími slíkra leyfa skal eigi vera lengri en eitt ár í senn og skal ráðuneytið veita þau í samráði við Skipulagsnefnd. Umsóknir um slík leyfi skulu vera skriflegar, þar sem tilgreind er starfsemi þess, sem sækir um leyfið, og rökstudd nauðsyn slíkra ferða í tengslum við hana. Ennfremur skal tilgreina fyrirhugaðar leiðir, brottfararstaði, brottfarartíma, ferðatíðni og annað er máli skiptir.

Skipulagsnefnd fólksflutninga setur reglur um hvaða skyldur slíkir leyfishafar skulu uppfylla.

Við umfjöllun beiðnanna skal skipulagsnefnd eftir föngum meta áhrif þessarar starfsemi á sérleyfisferðir um sömu svæði.

Auk ofangreindra sætaferða er heimilt að veita leyfi til einstakra ferða, og gilda sömu reglur um slíkar leyfisveitingar, eftir því sem við á. Þessi leyfi skulu veitt af umferðarmáladeild.

9. gr.

Sérleyfi til fólksflutninga með strætisvögnum í kaupstöðum skal veitt að fengnum tillögum hlutadeigandi bæjarstjórnar.

Nú ákveður bæjarstjórn, að bærinn taki í sínar hendur rekstur strætisvagna innan lögsagnarumdæmisins, sem áður hefur verið veitt sérleyfi til, og er þá skylt að veita bæjarstjórn einkaleyfi til þess, þegar tímabil sérleyfishafa er útrunnið, enda hafi bæjarstjórn sótt um það eigi síðar en sex mánuðum áður en sérleyfið fellur úr gildi.

Við veitingu einkaleyfis er ráðherra heimilt, að fengnum meðmælum skipulagsnefndar fólksflutninga, að binda einkaleyfið því skilyrði, að einkaleyfishafinn skuli skuldbundinn að kaupa þær fasteignir og bifreiðar, sem notaðar höfðu verið til reksturs á viðkomandi leið og teljast nauðsynlegar til hans, á verði, sem samkomulag verður um milli aðila. Náist ekki samkomulag um verð skal það ákveðið með mati þriggja dómkvaddra manna.

10. gr.

Leyfishafar, bifreiðastjórar þeirra og afgreiðslumenn skulu gæta þess að sýna farþegum lipurð og kurteisi í afgreiðslu og allri umgengni. Þeir skulu halda bifreiðum sínum þrifalegum að utan og innan eftir því sem við verður komið. Einnig skal hafa áletrun á skráningarkerki bifreiða ætíð vel læsilega, þegar aðstæður leyfa. Umferðarmáladeild skal láta útbúa rúðumerki fyrir sérleyfis- og hópferðabifreiðar og ber leyfishöfum að setja rúðumerki þessi á bifreiðar sínar, er sýni hvort um sérleyfis- eða hópferðabifreið er að ræða.

11. gr.

Leyfishafa er óheimilt að nota aðrar bifreiðar en þær, sem leyfi hafa, til sérleyfis- og hópferðaaaksturs.

Nú treystir leyfishafi sér ekki lengur til að hlíta skilmálum laga og reglugerðar um skipulag fólksflutninga með langferðabifreiðum og ber honum þá að tilkynna það þegar í stað skriflega til umferðarmáladeildar, en brjóti leyfishafar ákvæði laga nr. 29/1983 eða þessarar reglugerðar, er ráðherra heimilt samkvæmt tillögum skipulagsnefndar fólksflutninga að svipta þá viðkomandi réttindum þegar í stað.

12. gr.

Umferðarmáladeild er skylt að hafa sem best eftirlit með því að leyfishafar til fólksflutninga fari að lögum og reglum í hvívetna. Telji skipulagsnefnd og umferðarmáladeild nauðsynlegt að ráða sérstakan eftirlitsmann eða trúnaðarmenn á nokkrum stöðum á landinu er slíkt heimilt með samþykki samgönguráðherra.

13. gr.

Til að standa straum af kostnaði við starfsemi umferðarmáladeildar og skipulagsnefndar fólksflutninga er leyfishöfum skylt að greiða árlegt gjald til umferðarmáladeildar af hverju farþegasæti í leyfisskyldum bifreiðum. Umferðarmáladeild innheimtir gjaldið. Fjárhæð þess er kr. 170,00 á hvert sæti miðað við byggingarvísitölu 1774 stig. Gjaldldagi þess er 1. júní ár hvert, þó fyrir árið 1983 1. október. Sé gjaldið eigi greitt innan eins mánaðar er heimilt að reikna dráttarvexti frá gjaldldaga og þar til greiðsla gjaldsins fer fram.

Við álagningu gjaldsins skal hverju sinni miða fjárhæð þess við byggingarvísitölu þá, sem gildir á gjaldldaga. Lögtaksréttur fylgir gjaldinu. Sé gjaldið eigi greitt innan þriggja mánaða frá gjaldldaga er Umferðarmáladeild heimilt að svipta hlutadeigandi leyfishafa leyfi sínu, þar til gjaldið hefur verið að fullu greitt.

Við ákvörðun gjaldsins skal umferðarmáladeild leggja fyrir skipulagsnefnd fólksflutninga sundurliðaðan rekstursreikning sl. árs ásamt fjárhagsáætlun fyrir gjaldárið.

Óheimilt er að nota tekjur af gjaldi því, er um ræðir í þessari grein, til annars en reglugerð þessi ákveður. Tekjuafgangur færist milli ára, en komi í ljós að gjaldið megi lækka eða nauðsyn sé að hækka það getur samgönguráðherra breytt ákvæðum um fjárhæð gjaldsins í grein þessari að fenginni umsögn skipulagsnefndar fólksflutninga og umferðar-máladeildar.

14. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum nema þyngri refsing liggji við lögum samkvæmt. Skal farið með slík mál að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 29 frá 23. mars 1983 um skipulag á fólksflutningum með langferðabifreiðum til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 321 frá 5. júlí 1979 um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum, með síðari breytingum nr. 74/1982.

Samgönguráðuneytið, 31. ágúst 1983.

Matthías Bjarnason.

Ólafur S. Valdimarsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um greiðslu almannatrygginga á lyfja-kostnaði.

1. gr.

3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Af öðrum lyfjakostnaði en um getur í 2. gr. er greiðslutilhöggun svo sem hér segir:

1. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt Lyfjaverðskrá I og af innlendum sérlyfjum greiðir samlagsmaður fyrstu 50 kr., en sjúkrasamlagið það sem vantar á fullt verð.
2. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt Lyfjaverðskrá II (erlend sérlyf) greiðir samlagsmaður fyrstu 100 kr. en sjúkrasamlagið það sem vantar á fullt verð.

Elli- og örorkulífeyrisþegar skulu greiða hálf gjald, þ. e. kr. 25 og kr. 50 fyrir hverja afgreiðslu.

Sé heildarverð viðkomandi lyfs jafnt eða lægra en þau mörk er um getur í þessari grein, greiðir samlagsmaður það verð.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 43. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971, sbr. lög um breyting á þeim lögum nr. 62 21. maí 1974 og nr. 95 31. desember 1975 og öðlast gildi 1. október 1983. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 78/1983 um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 289/1978.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 8. september 1983.

Matthías Bjarnason.

Páll Sigurðsson.